

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

٩٨١٧٠

دانشگاه شهر
دانشکده شیمی
گروه شیمی آلی
پایان نامه:

برای دریافت درجه دکتری تخصصی (Ph.D) در رشته شیمی آلی

عنوان:

کوپلیمریزاسیون پیوندی استایرن بر روی PVC (پلی وینیل کلراید) و sPS
(پلی استایرن سندیو تاکتیک) با استفاده از پلیمریزاسیون زنده رادیکالی

Graft Copolymerization of Styrene onto PVC and sPS by Living Radical Polymerization

استاد راهنما:

جناب آقای دکتر علی اکبر انتظامی

اساتید مشاور:

جناب آقای دکتر کاظم دیندار صفا

جناب آقای دکتر حسن نمازی

پژوهشگر:

مجتبی عباسیان

تابستان ۸۶

۳۸۷ / ۲۱ - ۸

۹۰۸۷۶

تقدیم به:

پدر بزرگوار و فداکارم

مادر عزیزتر از جانم

همسر مهربان و صبورم

و

برادر عزیزم و خواهران گرامی ام

"من لم يشكر الناس لم يشكر الله"

سپاس می گوییم خدای مهریان را که انسان را خلق و به او تعلیم نطق و بیان کرد.

اکنون که در آستانه اتمام دانش آموزی در مقطع دکترای تخصصی از دانشگاه تبریز می باشم، برخود واجب می دانم از محضر پربرکت استادان بزرگواری که در مدت ۱۱ سال (کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری) خوش چین خرم من دانش و معرفت شان بوده ام صمیمانه سپاسگذاری کنم.

- بیش و پیش از همه ، از محضر استاد فاضل جناب آقای دکتر علی اکبر انتظامی - دیر زیاد آن بزرگ خداوند - که قبول زحمت کرده و راهنمایی های این رساله را بر عهده گرفتند و از آغاز تا اتمام این رساله، در تمام مراحل پشتیبان و راهنمایی دلسوز بودند و در نهایت با مهر دل خود، مهر تایید بر آن نهادند کمال تقدیر و تشکر خود را ابراز می دارم.

- از استاد مشاور بزرگوارم جناب آقای دکتر کاظم دیندار صفا و جناب آقای دکتر حسن نمازی که در طی تمام دوران تحصیلم (کارشناسی ، کارشناسی ارشد ، دکتری) از راهنمایی های علمی و اخلاقی ایشان بهره مند شده ام کمال تشکر را دارم.

- استاد ارجمند جناب آقای دکتر غفار خلفی از دانشگاه ارومیه و جناب آقای دکتر فرهنگ عباسی از دانشگاه صنعتی سهند تبریز که علاوه علارغم مشغله وافر، امر داوری پایاننامه را تقبل نموده اند، کمال تشکر را دارم.

- استاد ارجمند و بزرگوارم جناب آقای دکتر کاظم صفا مدیریت محترم شیمی آلی و همچنین استاد بزرگوار جناب آقای دکتر عزیز شهریسا مدیریت پیشین شیمی آلی کمال تشکر را دارم.

- استاد ارجمند گروه شیمی آلی، مخصوصا از آقای مهندس سعدنیا که از تجارت ارزنده ایشان در طی خدمت صادقانه شان در دانشکده شیمی، کمال استفاده را برد ام، تشکر نمایم.

- بر خود وظیفه می دانم که یاد تمامی رفتگان از دانشکده شیمی در طی مدت تحصیلم را گرامی بدارم ، مخصوصا یاد مرحوم جناب آقای مهندس زهزاد که زحمات زیادی را برای بنده متتحمل شده اند.

- از کلیه استادی دانشکده شیمی که در طی دوره کارشناسی و کارشناسی ارشد و دکترا برای من زحمت کشیده اند کمال تشکر را دارم.
- ریاست محترم دانشکده شیمی جناب آقای دکتر مجیدی و معاونت محترم پژوهشی جناب آقای دکتر نیایی و معاونت آموزشی محترم، جناب آقای دکتر خاندار و از کلیه کارمندان و کارکنان آموزشی دانشکده شیمی که در طی مدت ۱۱ سال زحمات زیادی را متتحمل شده اند، کمال تشکر را دار هستم.
- دوستان و همکاران گرامی در آزمایشگاه شیمی پلیمر: آقایان: دکتر معصومی، دکتر نجفی مقدم، سهراب رحمانی، علی قادری، مهدی آقاعلی پور، حسین احمدی، اکبر ورامش، رضا محمدی و خانم ها: زینب ساجدی، شبین مهاجری، لیلا خسروی، پریسا شعاعی فر، نسرین یوسفی و هما غیبی و سایر دوستانم در دانشکده شیمی مخصوصا آقایان مهدی حسین زاده ، قادر دریانی تشکر می نمایم.
- آز آقایان دکتر اختر شناس، دکتر محسن عادلی، دکتر نجفی مقدم و آقای دکتر رحمانی که در طی این دوره زحمات زیادی را در حق من متتحمل شده اند، کمال تشکر را دارم.
- دانشجویان آزمایشگاه فتوشیمی: خانم ها دکتر سرایی، قاسمی، رنجبر، زیرک، عصمتی و آقایان حسن زاده، لطفی، نظری، مخصوصا خانم دکتر سرایی به خاطر کمک های فراوان ایشان تشکر می نمایم.
- از خانم کبیری به جهت ثبت طیف های NMR ، خانم سیستانی به جهت ثبت طیف های FT-IR و از مسئولین پژوهشگاه پلیمر ایران به جهت ثبت طیف های GPC ، DSC کمال تشکر را دارم.
- از هم اتفاقی های عزیزم در طی این مدت آقایان: دکتر اختر شناس، دکتر معصومی، دکتر حسینی یزدی، دکتر سقط فروش، دکتر ولی پور، دکتر شهیدانی، آقای نظام پرست، مهندس موحدی و کلیه کسانی که در این مدت زحمت ما را قبول کرده اند، تشکر می نمایم.

نام خانوادگی دانشجو: عباسیان	نام: مجتبی
عنوان پایان نامه: کوپلیمریزاسیون پیوندی استایرن بر روی PVC (پلی وینیل کلراید) و sPS (پلی استایرن سندیو تاکتیک) با استفاده از پلیمریزاسیون زنده رادیکالی	
استاد راهنما: دکتر علی اکبر انتظامی	
اساتید مشاور: دکتر کاظم دیندار صفا، دکتر حسن نمازی	
مقطع تحصیلی: دکترای تخصصی دانشگاه: تبریز	رشته: شیمی گرایش: شیمی آبی (پلیمر)
دانشکده: شیمی تاریخ فارغ التحصیلی: ۱۴۰۴ / ۸۶ تعداد صفحه: ۱۴۵	
کلید واژه‌ها: پلیمریزاسیون انتقال اتم (ATRP)، پلیمریزاسیون کنترل شده با حدواتسط نیتروکسید (NMRP)، پلی وینیل کلراید، پلی استایرن سندیو تاکتیک، کاتالیزور های متالوسن، پلی استایرن، پلی متیل متاکریلات	
چکیده:	
<p>پلی وینیل کلراید و پلی استایرن سندیو تاکتیک، دو تا از مهمترین پلیمر های جهانی هستند و هر ساله در جهان، مقدار زیادی از این پلیمر ها، بخاطر خواص مکانیکی و فیزیکی بسیار عالی شان تولید می شود. کوپلیمریزاسیون پیوندی پلی وینیل کلراید با منومرهای متنوع از جمله استایرن، برای بهبود پایداری حرارتی پلی وینیل کلراید مورد بررسی قرار گرفته است. در کار تحقیقی حاضر، کوپلیمریزاسیون پیوندی استایرن بر روی پلی وینیل کلراید با استفاده از روش های پلیمریزاسیونی انتقال اتم (ATRP) و پلیمریزاسیون کنترل شده با حدواتسط نیتروکسید (NMRP) انجام شده است. در این روش، PVC با تولوئن در شرایط واکنشی ملایم (تولوئن بعنوان معرف آریلاسیون، AlCl_3 کمپلکس شده با نیتروبنزن بعنوان کاتالیزور و THF بعنوان رقیق کننده) متراکم شده است. از PVC آریله شده (PVC-Ph) بعنوان پلیمر آغازی و NBS بعنوان معرف برمه کننده برای ایجاد پلیمر برم دار استفاده شد. این پلیمر آریله شده و برومده شده، بعنوان ماکروآغازگر برای سیستم پلیمریزاسیونی ATRP مورد استفاده قرار گرفت. این ماکروآغازگر، می تواند پلیمریزاسیون استایرن را در حضور سیستم کاتالیزوری CuCl/bpy و در حلal THF و در دمای ۹۰ درجه سانتی گراد انجام دهد. از</p>	

طرف دیگر برای کوپلیمریزاسیون پیوندی استایرن بر روی PVC با استفاده از سیستم پلیمریزاسیونی NMRP ، ۱- هیدروکسی تمپو (TEMPO-OH) با استفاده از احیای TEMPO با سدیم اسکوریات بدست آمد. این ترکیب نیتروکسیلی عامل دار با پلی وینیل کلراید آریله شده و برمینه شده کوپل گردید تا ایجاد ماکروآغازگر (PVC-Ph-TEMPO) را بنماید. این ماکروآغازگر در حضور استایرن حرارت داده شد تا کوپلیمر پیوندی کنترل شده استایرن بر روی PVC حاصل گردد. در کار دیگری از این پروژه، کوپلیمر پلی استایرن سندیوتاکنیک عامل دار ، شامل کوپلیمریزاسیون پیوندی پلی استایرن آتاکتیک بر روی پلی استایرن سندیوتاکنیک و کوپلیمریزاسیون پیوندی پلی متیل متاکریلات بر روی پلی استایرن سندیوتاکنیک انجام شده است. پلی استایرن سندیوتاکنیک نه تنها دارای پایداری شیمیایی بالایی می باشد بلکه کارایی مکانیکی این پلیمر در دماهای بالا، بخوبی افزایش پیدا کرده است. اما چنین پلیمری بصورت ذاتی ترد و شکننده است، پایداری ضعیفی دارد و مقاومت در مقابل پارگی ضعیفی را از خود نشان می دهد. چنین خصوصیاتی این پلیمر و کاربردهای آنرا محدود کرده است. اخیرا سعی در بهبود خواص فیزیکی و فرایندپذیری پلیمر پلی استایرن سندیوتاکنیک شده است. ما نیز با استفاده از فرایند ATRP اقدام به بهبود پلی استایرن سیندیوتاکنیک کرده ایم. در این کار پژوهشی ، ایتدا پلی استایرن سندیوتاکنیک با استفاده از کاتالیزور متالوسن نیمه ساندویچی تیتانوسن و متیل آلومینوکسان در شرایط هموژن ستز شده است. سپس آلفا فنیل کلرواستیله کردن پلی استایرن سندیوتاکنیک در یک فرایند هتروژن با بکاربردن کربن دی سولفید بعنوان حدواتسط دیسپرس کننده و آلفا فنیل کلرواستیله کلراید به عنوان معرف آسیله کننده و آلومینیوم کلراید بعنوان کاتالیزور انجام شده است. کوپلیمر پیوندی PS-g-sPS و PMM-g-sPS با استفاده از پلیمریزاسیون انتقال اتم (ATRP) ، و با استفاده از پلی استایرن سندیوتاکنیک آریله شده بعنوان آغازگر و در حضور CuBr/bpy بعنوان کاتالیزور ، تهیه شده است. ساختار پلیمر های بدست آمده ، با استفاده از طیف سنجی $^1\text{HNMR}$ ، GPC ، طیف سنجی اسپکتروسکوپی FT-IR و همچنین رفتار حرارتی پلیمر ها بوسیله DSC مورد بررسی قرار گرفته است.

فهرست

صفحه

عنوان

فصل اول: بررسی منابع

۲	مقدمه
۳	۱-۱- تاریخچه پلیمریزاسیون های رادیکالی زنده یا کترل شده
۷	۱-۲- انواع پلیمریزاسیون های رادیکالی زنده یا کترل شده
۹	۱-۲-۱- پلیمریزاسیون رادیکالی کترل شده با حدواتر نیتروکسید
۱۱	۱-۲-۲- پلیمریزاسیون رادیکالی انتقال اتم
۱۳	۱-۲-۲-۱- آغاز کننده ها در پلیمریزاسیون رادیکالی انتقال اتم
۱۴	۱-۲-۲-۲- سیستم های کاتالیستی بکار رفته در پلیمریزاسیون رادیکالی انتقال
۱۵	۱-۲-۲-۳- نقش حلال در پلیمریزاسیون رادیکالی انتقال اتم
۱۵	۱-۲-۲-۴- اثرات دما و زمان واکنش در پلیمریزاسیون رادیکالی انتقال اتم
۱۶	۱-۳-۲-۱- انتقال به زنجیر افزایشی- جزء به جزء شدنی برگشت پذیر (RAFT)
	۱-۳-۲- سنتز کopolymer های جدید پیوندی، دسته ای، پرشاخه و دندانه ای با استفاده از پلیمریزاسیون ATRP و NMP
۲۳	۱-۴- بهبود خواص پلیمر ها با استفاده از پلیمریزاسیون پیوندی رادیکالی زنده
۲۷	۱-۵-۱- پلی وینیل کلراید
۲۹	۱-۵-۱-۱- روش های پلیمریزاسیون رادیکالی VC
۳۱	۱-۵-۱-۲- مشخصات و خصوصیات PVC
۳۱	۱-۵-۱-۳- آرایشمندی
۳۲	۱-۵-۲-۱- حالت بلورینگی (کریستالینیتی) و بی رینختی (آمورف)
۳۳	۱-۵-۲-۳- پایداری حرارتی

صفحه	عنوان
۳۴	۱-۳-۵-۳- سنتز کوپلیمرهای پیوندی و دسته ای
۳۴	۱-۳-۵-۱- سنتز کوپلیمرهای پیوندی
۳۷	۱-۲-۳-۵-۱- سنتز کوپلیمرهای دسته ای
۴۰	۱-۱- پلی استایرن سندیو تاکتیک
۴۰	۱-۱- مشخصات و خواص پلی استایرن سندیو تاکتیک
۴۰	۱-۶-۲- کاتالیزورهای متالوسن به کار رفته در پلیمریزاسیون سندیو تاکتیک استایرن
۴۱	۱-۶-۱- نقش لیگند در کاتالیزورهای متالوسن نیمه ساندویچی
۴۲	۱-۶-۲- نقش فلز مرکزی در کاتالیزورهای متالوسن
۴۳	۱-۶-۳- کاربردهای پلی استایرن سندیو تاکتیک
۴۴	۱-۶-۴- نقش های پلی استایرن سندیو تاکتیک و روش های بهبود خواص پلی استایرن سندیو تاکتیک
۴۶	۱-۷- هدف از کار پژوهشی حاضر

فصل دوم: مواد و روش‌ها

۵۰	۱-۱- مواد و دستگاههای شناسایی و اندازه‌گیری
۵۱	۱-۲- خالص سازی
۵۲	۱-۳-۲- سنتز TEMPO (تترا متیل پی پیریدین ان اکسی)
۵۲	۱-۳-۲- سنتز ۴-اگزو-۲،۶،۶،۲- تترامتیل پی پیریدین (تری استرون آمین)
۵۳	۱-۲-۳-۲- سنتز ۲،۶،۶- تترامتیل پی پیریدین (TEMPO)
۵۴	۱-۳-۳-۲- سنتز ۲،۶،۶- تترامتیل پی پیریدین - N- اکسی (TEMPO)
۵۵	۱-۴- کوپلیمریزاسیون پیوندی کترول شده بر روی پلی وینیل کلراید

۱-۴-۲- کوپلیمریزاسیون پیوندی کنترل شده بر روی پلی وینیل کلراید با استفاده از روش NMRP	۵۵
۱-۴-۲-۱- متراکم کردن PVC با تولوئن (انجام واکنش فریدل - کرافتس)	۵۵
۱-۴-۲-۲- برومیناسیون PVC آریله شده	۵۵
۱-۴-۳- احیاء TEMPO به ۱- هیدروکسی - ۲، ۲، ۶ - تترامتیل پی پیریدین (TEMPO-OH)	۵۶
۱-۴-۴- سترز ماکروآغازگر PVC-Ph-TEMPO	۵۶
۱-۴-۵- سترز کوپلیمر پیوندی کنترل شده بر روی PVC با استفاده از TEMPO	۵۷
۱-۴-۶- آزمایش شاهد برای بررسی زنده بودن کوپلیمر پیوندی PVC-Ph-Ps-TEMPO	۵۷
۲-۴-۲- کوپلیمریزاسیون پیوندی کنترل شده بر روی پلی وینیل کلراید با استفاده از روش ATRP	۵۸
۲-۵- کوپلیمریزاسیون پیوندی کنترل شده بر روی پلی استایرن سندیپوتاکتیک	۵۹
۲-۵-۱- خشک کردن ظروف واکنش	۵۹
۲-۵-۲- خشک کردن حلالها	۶۰
۲-۵-۳- تراهیدروفوران (THF)	۶۰
۲-۵-۴- دی کلرومتان	۶۱
۲-۵-۵- خشک کردن مونومر	۶۱
۲-۵-۶- استایرن	۶۱
۲-۵-۷- سترز کاتالیزور ۱- متیل ایندنیل تیتانیوم تری کلراید	۶۲
۲-۵-۸- سترز ۱- متیل ایندن (1-(Me)Ind)	۶۲
۲-۵-۹- سترز متیل ایندنیل لیتیم (C ₁₀ H ₉ Li)	۶۳

۶۴.....	-۳-۴-۵-۲ -ستز ۱- (تری متیل سیلیل) -۳- متیل ایندن (C ₁₀ H ₉ SiMe ₃)
۶۵.....	-۴-۴-۵-۲ -ستز ۱- (متیل ایندیل) - تیتانیوم تری کلراید (1-(Me)IndTiCl ₃)
۶۵.....	-۵-۵-۲ -انجام واکنش فریدل - کرافتس بر روی پلی استایرن سندیوتاکتیک
۶۶.....	-۶-۵-۲ -کوپلیمریزاسیون پیوندی کنترل شده استایرن و متیل متاکریلات بر روی پلی استایرن سندیوتاکتیک
۷۰.....	-۷-۵-۲ -آزمایش شاهد برای مشاهده توانایی و یا عدم توانایی ترکیبات PVC-Ph-Br و همچنین sPs-Ph-Br در کوپلیمریزاسیون پیوندی استایرن

فصل سوم: نتایج و بحث

۷۰.....	-۱-۳ -بررسی ستز ۲،۲،۶ - تترامتیل پی پیریدین -۱- اکسی (TEMPO)
۷۰.....	-۱-۱-۳ -بررسی ستز ۴-۴-اگزو-۲،۲،۶ - تترامتیل پی پیریدین (تری استون آمین)
۷۲.....	-۱-۲-۳ -بررسی احیای ۴-۴-اگزو-۲،۶،۲ - تترامتیل پی پیریدین
۷۴.....	-۱-۳-۳ -بررسی اکسایش ۲،۲،۶ - تترامتیل پی پیریدین
۷۶.....	-۲-۳ -کوپلیمریزاسیون پیوندی کنترل شده بر روی پلی وینیل کلراید
۷۶.....	-۱-۲-۳ -کوپلیمریزاسیون پیوندی کنترل شده بر روی پلی وینیل کلراید با استفاده از روش NMRP
۷۶.....	-۱-۱-۲-۳ -متراکم کردن PVC با تولوئن (انجام واکنش فریدل - کرافتس)
۸۱.....	-۱-۱-۲-۳ -بررسی برومیناسیون PVC آریله شده
۸۲.....	-۳-۱-۲-۳ -بررسی ستز کوپلیمر پیوندی کنترل شده بر روی PVC با استفاده از روش NMRP
۸۹.....	-۲-۲-۳ -کوپلیمریزاسیون پیوندی کنترل شده بر روی پلی وینیل کلراید با استفاده از روش ATRP

۸۹.....	- انواع کوپلیمرهای پیوندی	-۱-۲-۲-۳
۹۰.....	- بررسی ستز کوپلیمریزاسیون پیوندی استایرن بر روی پلی وینیل کلراید با ATRP	-۲-۲-۲-۳
۹۶.....	- کوپلیمریزاسیون پیوندی کنترل شده بر روی پلی استایرن سندیوتاکتیک	-۳-۳
۹۶.....	- بررسی پلیمریزاسیون سندیوتاکتیک پلی استایرن	-۱-۳-۳
۹۶.....	- بررسی مکانیسم پلیمریزاسیون سندیوتاکتیک استایرن بوسیله کاتالیزور نیمساندویچی تیتانوسن	-۱-۳-۳
۹۶.....	- واکنش های آغازی و سایت های فعال	-۱-۱-۳-۳
۹۷.....	- نحوه افزایش مونومر بر مرکز فعال	-۲-۱-۱-۳-۳
۹۹.....	- واکنش انتشار: β	-۳-۱-۱-۳-۳
۱۰۱.....	- واکنش اختتام و انتقال زنجیر	-۱-۱-۳-۳
۱۰۲.....	- مکانیسم فعالسازی کاتالیزور نیمساندویچی تیتانیوم بوسیله کوکاتالیست MAO	-۲-۱-۳-۳
۱۰۵.....	- انتخاب نوع کاتالیزور	-۲-۳-۳
۱۰۶.....	- بررسی ستز کاتالیزور $1-(Me)IndTiCl_3$	-۳-۳-۳
۱۱۰.....	- بررسی پلیمریزاسیون هموزن استایرن با کاتالیزور $1-(Me)IndTiCl_3$	-۴-۳-۳
۱۱۰.....	- بررسی اثر نسبت مولی Al/Ti	-۴-۳-۳
۱۱۱.....	- بررسی انجام واکنش فریدل - کرافتس بر روی پلی استایرن سندیوتاکتیک	-۵-۳-۳
۱۱۸.....	- بررسی انجام واکنش کوپلیمریزاسیون پیوندی استایرن و متیل متاکریلات بر روی پلی استایرن سندیوتاکتیک	-۶-۳-۳
۱۲۷.....	- نتیجه گیری	-۴-۳
۱۳۱.....	- پیشنهادات	-۵-۳
۱۳۴.....	- منابع	

فصل اول

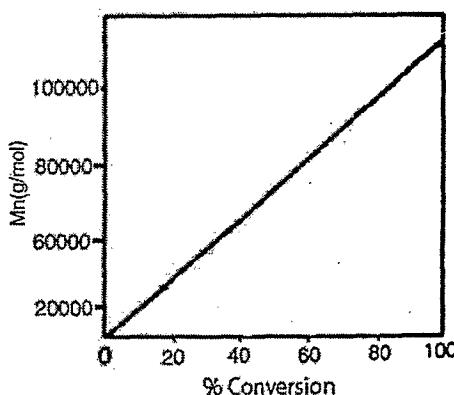
بررسی منابع

مقدمه

پلیمریزاسیون رادیکال آزاد نقش برجسته‌ای در تهیه صنعتی گستره وسیعی از مواد پلیمری دارد. در نگاه اولیه ممکن است پلیمریزاسیون رادیکالی به عنوان یک تکنولوژی کامل با تولید سالیانه میلیون‌ها تن از هموپلیمرها و کوپلیمرهای وینیلی به نظر برسند. این شناخت بر پایه این حقیقت است که پلیمریزاسیونهای رادیکالی به طور وسیعی در صنعت و آزمایشگاه برای سنتز مواد پلیمری به کار می‌رond. این گستردگی سنتز بخاطر خصوصیاتی همچون آسانی سنتز، سازگاری با گروههای عاملی مختلف، تمایل به آب و محیط‌های پروتیک می‌باشد. این مزایا، توسعه تکنیک‌های امولسیونی و سوسپانسیونی را که بر اساس سادگی تنظیمات آزمایش و قابلیت تجاری شدن پلیمریزاسیون رادیکالی امکان پذیر ساخته است.

بنابراین شگفت‌انگیز است که در سالیان اخیر، مطالعه پلیمریزاسیون رادیکالی باعث ایجاد یک تحول و تغییری عظیم، هم در امکانات سنتزی (از دیدگاه سادگی واکنش‌ها) و هم در درک مکانیسم واکنش‌ها شده است. یکی از نیروهای پیش برنده این رونسانس عظیم، رشد تقاضا برای عامل دارکردن مواد، همچون تلاش برای تهیه موادی با ساختار مشخص مانند ساختارهای بلوکی به کار رفته در کاربردهای نانوتکنولوژی است. روش‌های پلیمریزاسیون رادیکالی مرسوم دارای یک نقص بسیار مهم در تهیه پلیمرهایی با ساختار تعریف شده هستند و آن به تمایل طبیعی زنجیرهای در حال رشد برای انجام واکنش‌های اختتام و انتقال برمی‌گردد. بدین ترتیب کنترل محدودی بر روی وزن مولکولی و طراحی پلیمرهایی بدست آمده خواهیم داشت [۱].

تهیه ماکرومولکول‌هایی با ساختار مشخص و تعریف شده، بایستی تحت شرایط پلیمریزاسیون کنترل شده و یا زنده انجام گیرد. پلیمریزاسیون زنده پلیمریزاسیونی است که متحمل مرحله پایان یا اختتام نمی‌شود. برای این سیستم‌ها، نمودار رشد وزن مولکولی نسبت به تبدیل خطی می‌باشد که باعث کاهش پلی‌چند توزیعی یا پخش جرم مولکولی می‌شود (شکل ۱-۱).

شکل (۱-۱) نمودار توزیع جرم مولکولی نسبت به درصد تبدیل در یک واکنش پلیمریزاسیون زنده

مرکز انتشار، در ۱۰۰٪ تبدیل، هنوز زنده است و این خصوصیت، اجازه ستر کوپلیمر های بلوکی یا دسته ای، پیوندی و ستاره ای را فراهم می سازد.

تا سال های اخیر، پلیمریزاسیون های آنیونی و کاتیونی، تنها تکنیک های زنده بودند که برای طراحی پلیمر هایی با ساختار تعریف شده مورد استفاده قرار می گرفتند. اگر چه این تکنیک ها برای تولید موادی با پلی دیسپرسیتی پایین، وزن های مولکولی کنترل شده و انتهای زنجیر با گروههای عاملی مشخص، مناسب هستند، اما برای پلیمریزاسیون گستره وسیعی از منomer های وینیلی عامل دار مفید نمی باشند و این بخاطر ناسازگاری مرکز انتشار پلیمریزاسیون (آنیون یا کاتیون) با بسیاری از گروههای عاملی و خانواده های منومری است. همچنین این تکنیک ها، نیازمند شرایط واکنشی سخت، همچون استفاده از واکنش دهنده هایی با درصد خلوص بالا، حذف کلی آب و اکسیژن و... می باشند.

ضرورت غلبه بر این محدودیت ها، تلاش شیمیدان های پلیمر را برای توسعه روش های پلیمریزاسیون رادیکالی آزاد به عنوان سیستم های زنده، مضاعف کرده است.

۱-۱- تاریخچه پلیمریزاسیون های رادیکالی زنده یا کنترل شده

اولین تلاش مستدل برای توسعه تکنیک های پلیمریزاسیون رادیکالی آزاد زنده توسط اوتسو^۱ در سال ۱۹۸۲ انجام گرفت که ایشان استفاده از اینیفرتر^۲ را معرفی کردند [۲]. اینیفرتر به عنوان شروع

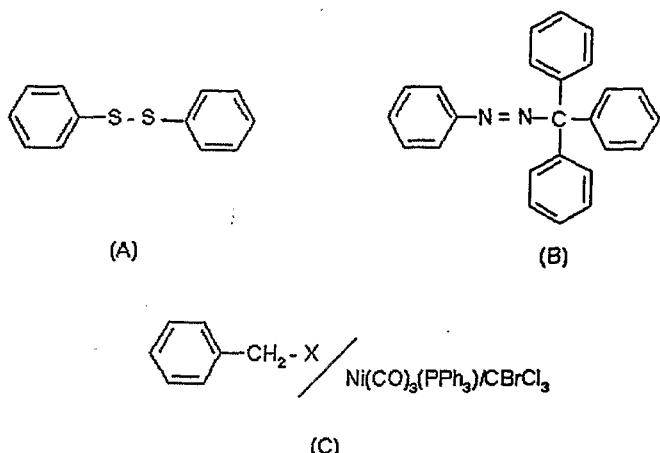
1 - Otsu

2 - Initiator- Transfer Agent- Termination

کنندگانی تعریف می‌شود که در عین حال که شروع کننده است عامل اختتام و عامل انتقال هم به حساب می‌آید [۲].

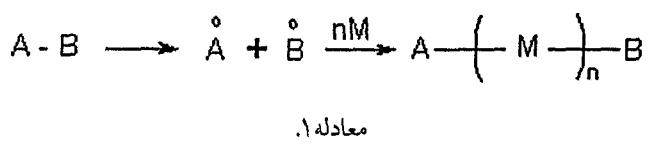
اینیفرتر ها را بر اساس نحوه شروع مرحله آغازی به سه دسته زیر تقسیم بندی می کنند:

۱- اینیفرتر های نوری^۱ (مانند دی سولفید ها) ۲- اینیفرتر های گرمایی^۲ (مانند فنیل آزو تری فنیل متان) (Phenylazotriphenylmethane)، مشتقات تترافنیل اتان، دی سولفیدها ۳- اینیفرتر های ردوکسی^۳ (مانند کمپلکس های نیکل و مس) که نمونه هایی از هر کدام از اینیفرتر ها در شکل ۱-۲ آورده شده است.

شکل ۱-۲: الف: اینفیتر های نوری، ب: اینفیتر های گرمایی، چ: اینفیتر های ردوکسی

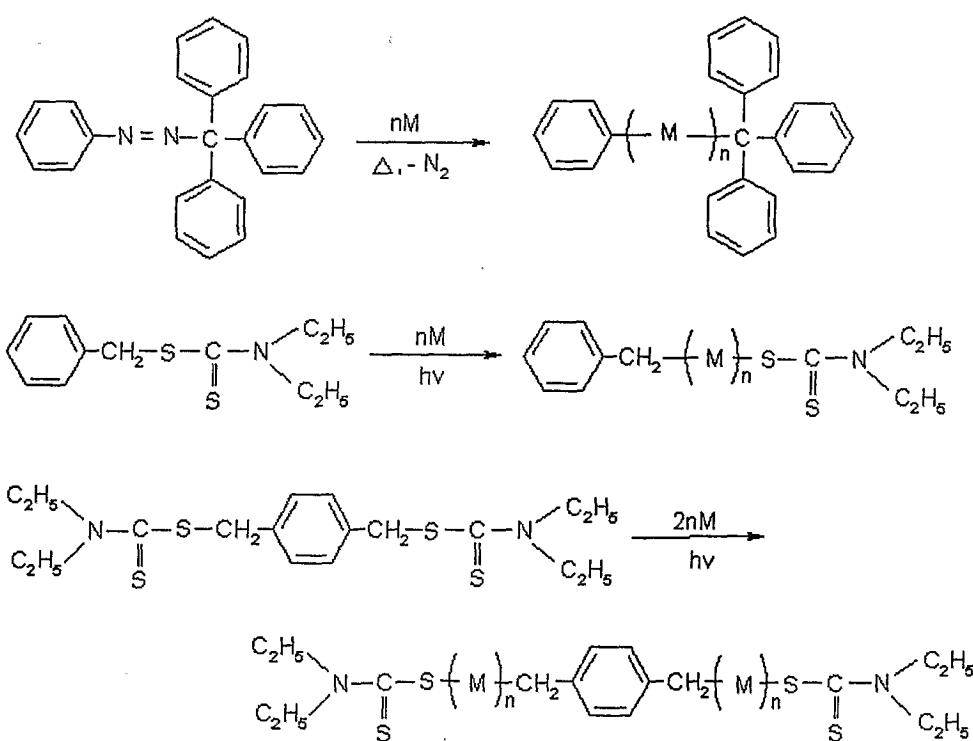
در تقسیم بندی دیگری که بر اساس ساختار و نوع پیوند موجود در آنها انجام می‌گیرد، اینیفترت‌ها به دو دسته مهم A-B و B-B تقسیم بندی می‌شوند. در نوع A-B، پیوند‌ها با استفاده از حرارت و یا روش‌های فتوشیمیایی، به رادیکال‌های مختلف شکسته می‌شوند (معادله ۱):

- 1 - Photo Iniferter
- 2 - Thermal Iniferter
- 3 - Redox Iniferter

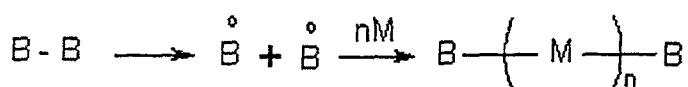
در اینجا رادیکال A° ، رادیکال فعالی است که فقط در مرحله آغاز پلیمریزاسیون شرکت می‌نماید و رادیکال B° رادیکال غیر فعال و یا کم فعال است که نمی‌تواند در مرحله آغاز پلیمریزاسیون مشارکت نماید و به عنوان رادیکال خاتمه دهنده آغازین عمل می‌کند. فنیل آزوترو فنیل متان که اغلب به عنوان منبع رادیکال‌های فنیل استفاده می‌شود، بنزیل ان و ان-دی‌اتیل دی‌تیو کاربامات- (Benzyl N,N diethyldithiocarbamate) و پارا زایلن بیس (ان و ان-دی‌اتیل دی‌تیو کاربامات- p -xylylene bis (N,N -diethyldithiocarbamate)) در رده اینیفرتر‌های نوع A-B قرار می‌گیرند [۲و۳].

این اینیفرترها با استفاده از حرارت و یا فوتوشیمیایی از محل پیوندهای ضعیف شکسته می‌شوند و سپس مولکول‌های متomer در بدنه زنجیر جایگزین می‌شود و عمل انتشار صورت می‌گیرد و به همراه این عمل، رادیکال اختتام کننده آغازین و عمل انتقال به زنجیر برای ایجاد پلیمر انجام می‌گیرد. این پلیمر‌ها در اینده ممکن است به عنوان اینیفرتر‌های پلیمری عمل کنند (شکل ۱-۲-۱).

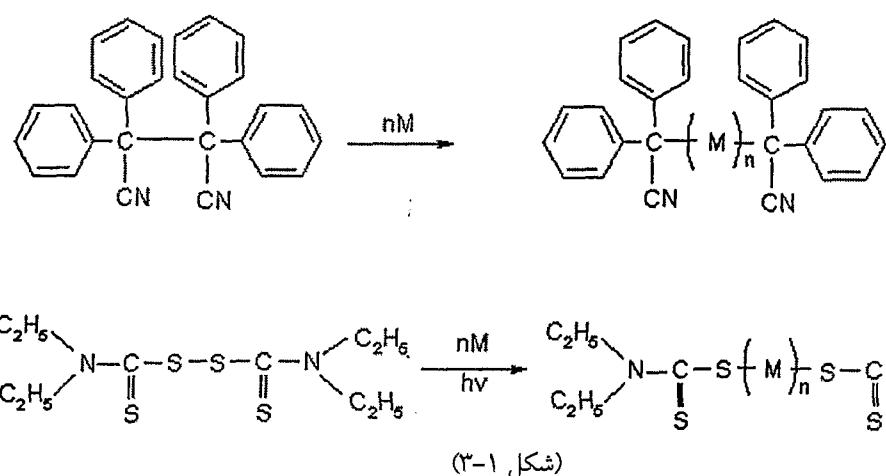
(شکل ۱-۲-۱: نحوه عمل اینیفرتر‌ها)

از طرف دیگر، اینیفرتر‌های نوع B-B به دو رادیکال یکسان مطابق معادله ۲ شکسته می‌شوند:

. معادله ۲.

در این حالت رادیکال B° فعالیت کمتری دارد چراکه هم به عنوان رادیکال آغازکننده و هم به عنوان رادیکال اختتام کننده آغازین عمل می‌نماید. اینیفترترهای نوع B-B شامل: تترافنیل سوکسینودی نیتریل (Tetraphenylsuccinodinitrile) و تتراتیل تیورام دی سولفید (Tetraphenylthiuram disulfide) می‌باشند و این اینیفترهای دارای تکه‌های اینیفترتری در دو انتهای زنجیر را ایجاد می‌نمایند (شکل ۱-۳).

اینیفترهای نوع A-B خیلی کاربردی تر از اینیفترهای نوع B-B برای سنتز پلیمرهای با ساختار کنترل شده می‌باشند و علت این مساله فعال بودن رادیکال‌های A° تولید شده برای پلیمریزاسیون می‌باشد و رادیکال‌های B° تولیدی دارای فعالیت کم بوده و برای اختتام فرایند پلیمریزاسیون به کار می‌رود در حالیکه در حالت دوم رادیکال‌های B° تولیدی، دارای فعالیت یکسان و کم برای انجام پلیمریزاسیون هستند [۴].

۲-۱- انواع پلیمریزاسیون های رادیکالی زنده یا کنترل شده

تمامی روش‌های پلیمریزاسیون رادیکالی زنده (کنترل شده) از قانون: تعادل مابین رادیکال‌های در حال رشد و گونه‌های خوابیده^۱ مطابقت و پیروی می‌کنند. چندین روش برای کنترل پلیمریزاسیون رادیکال آزاد وجود دارد که در تمامی این روش‌ها، کنترل بر روی پلیمریزاسیون رادیکال آزاد با استفاده از توقف واکنش‌های شکستگی زنجیر و انجام واکنش‌های آغاز پلیمریزاسیون بصورت کمی، انجام پذیر است. دو شرط اساسی برای کنترل دقیق بر روی جرم مولکولی لازم است و آن چند توزیعی یا پخش شدگی جرم مولکولی و عاملیت انتهایی^۲ است. بخاطر انجام اجتناب ناپذیر واکنش‌های اختتام در طی هر واکنش پلیمریزاسیون، بکار بردن پلیمریزاسیون رادیکال آزاد کنترل شده و پلیمریزاسیون رادیکالی زنده کنترل شده بیشتر از پلیمریزاسیون زنده برای چنین واکنش‌های پلیمریزاسیونی متداول هستند.

پلیمریزاسیون رادیکالی کنترل شده ممکن است در چهار حالت متفاوت تقسیم بندی شود (شکل ۱-۴). حالت اول با استفاده از پلیمریزاسیون حد بواسطه شده نیتروکسیدی در حضور نیتروکسید های تجاری شده قابل دسترس مانند TEMPO ، مشتقات TEMPO و یا DTBN و نیتروکسیدهای مارپیچی بزرگ [۵] ، رادیکال‌های تری آزولین [۶]، برخی از رادیکال‌های آلی حبیم ، ترکیباتی با پیوند های C-S ناپایدارنوری [۷] و گونه‌های آلی فلزی [۸-۹] به وضوح شرح داده شده است. اساس حالت دوم بر پایه کاتالیزور است به این ترتیب که شبکه برگشت پذیر پیوند کوروالانسی در گونه‌های خوابیده از طریق یک فرایند اکسیداسیون-احیاء انجام می‌گیرد. انتقال اتم مابین رادیکال‌های در حال رشد و کاتالیست، مرحله کلیدی در کنترل پلیمریزاسیون می‌باشد. این فرایند پلیمریزاسیون رادیکالی انتقال اتم^۳ (ATRP) نامیده می‌شود و این نوع پلیمریزاسیون با استفاده از Ru ، Fe ، Cu ، و سایر مشتقات فلزات واسطه کاتالیست می‌شود[۱۰-۱۳]. فرایند توضیح داده شده در

1 - Dormant species

2 - End functionality

3- Atom Transfer Radical Polymerization

حالت ۳، شامل تشکیل برگشت پذیر رادیکال های پایدار^۱ (PR) بوسیله واکنش رادیکال های در حال رشد با گونه های شامل یک تعداد زوج از الکترون هاست. رادیکال های پایدار با استفاده از منومر، اختتام و انتشار نمی یابند. ممکن است وظیفه گرفتن رادیکال برگشت پذیر، بوسیله فسفات ها [۱۴] و یا آلکن های فعال غیر قابل پلیمر [۱۵ و ۱۶] انجام گیرد. اساس حالت ۴، یک فرایند مبادله خنثای ترمودینامیکی مابین یک رادیکال در حال رشد با غلظت بسیار پایین و گونه های خوابیده با غلظت بسیار بالاست (حداقل به بزرگی ۳ یا ۴ برابر). این فرایند انتقال انحطاطی، ممکن است با استفاده از آکیل یدید ها [۱۷] استر های متاکربلات غیر اشباع [۱۸] و یا تیو استر ها [۱۹] بکار برد شود.

در حالات ۱ تا ۳، تعادل شدیداً بطرف گونه های خوابیده (نه انتشار یابنده) است و سرعت پلیمریزاسیون وابسته به غلظت گونه های حد بواسطه در پلیمریزاسیون رادیکالی کنترل شده می باشد. حالت ۴ خیلی متفاوت است: در این حالت هیچ رادیکال پایداری وجود ندارد. ثابت تعادل K یکسان است ($k_c = k_d = k_{exch}$) و سرعت ها، بایستی با سیستم های رادیکالی متداول، با درجه واکنش $1/2$ برای آغازگر، مطابقت نمایند. در هر سیستم، سرعت پلیمریزاسیون، جرم مولکولی و پراکندگی جرم مولکولی وابستگی خاصی با درصد تبدیل و غلظت اجزای تشکیل دهنده دارد (شکل ۱-۴) [۲۰].